रामायण

LXXX.

संप्राप्तो व्यसनं कृच्छ्रं स्तीनवर्णस्वरोदयः । भरतो न रराजार्तः शशीव समभिन्नुतः ॥ १ ॥ 🕆 पितुश्च मरणादीनो रामप्रव्राजनेन च। केकिया राज्यलुब्धाया धर्मत्यागेन पीडितः ॥२॥ **त्रपश्यं**स्तस्य दुःखस्य सागरस्येव संचयं । म्रचीण डुः खवेगम्य शर्म नैवाध्यगच्छत ।। ३।। पितृपैतामकुं वृत्तं शाश्वतं स विचित्तयन् । म्रासीत् परमसंमूढः प्राश्य विद्रः सुरामिव ॥ ।। ।। उत्क्रामन्या जनन्यासं धर्ममार्यनिषेवितं । ग्रगाधपारे मक्ति पातितः शोकसागरे ॥ ५॥ मिनिमत्तं मृतो राजा रामश्चापि विवासितः। श्रपापः पापतां नीतो मात्राक्ं राज्यल्ब्यया ॥ ६॥ विक्तिनश्चन्द्रमूर्याभ्यां यथा मेरुर्न राजते । तथा पित्रा च भ्रात्रा च श्रून्यं पुरमिदं मम ।। ७।। **त्रत्यत्तसुखसंवृद्धः पित्रा थात्रा च लालितः** । कथमेवंविधं दुःखं प्राप्य जीवामि दुःसक्तं ।। ७ ।। सोऽहं पित्रा सहैवाग्निं वनं रामेण वा सह । प्रविशामि विना ताभ्यां नाहं जीवितुमुत्सके ॥ १ ॥